

Когато вънъ ставаше това, вхтрѣ въ тъмницѣтъ втрыйтъ тъмничеръ, и Намѣстникътъ на Зантіе пашасъ що бѣ пристигналъ, бѣхъ исправили Евстатія да го испытватъ за скоро.

— Какво станъ? какъ можахъ тѣзи да излѣзатъ отъ тука.

— Не знамъ нищо друго освѣнъ че тъмничеритъ ма въврли тука прѣди нѣколко часа. Тѣзи тука искахъ да ма очистятъ защото азъ перачахъ да побѣгнѣ съ тѣхъ наедно. Но нѣмайте грижъ за това, ний ще ги намѣримъ . . .

То вече не е твоя работа, рече му намѣстникътъ. Азъ тя пытамъ сега, защо не извика по напрѣдъ да чуймы и вый за да земемъ мѣркытъ си.

— Защото не знаехъ нищо.

— А тебе защо сѣ ты турили вхтрѣ?

— Ефендимъ! За грѣховетъ ми.

— И какъвъ бѣсѣ та да не видишь нищо отъ като сѣ ты турили тука вхтрѣ?

— Повтарямъ да си кажъ че мене ма турихъ тука едва прѣдъ нѣколко часа и повеже не рачахъ да побѣгнѣ съ тѣхъ наедно, поискахъ да ма убійтъ.

На това отгорѣ влѣзе нѣкой, та даде извѣстіе че външнытъ стражари ранили тъмничныйтъ стражъ смъртно по погрѣшкѣ като излѣзвалъ отъ проломтъ на зидтъ.

— Да ви кажъ повтори Евстатій на намѣстника на Зантіе пашъ. Утрѣ рано, много ама рано ако дойдите съ мене да вы заведъ на едикъ къщъ въ Галатъ, надѣмъ ся да намѣримъ гнѣздото на тѣзи злодѣйцы и тегазъ може бы ще открьемъ и повече работы.

— Да видимъ! отговори намѣстникътъ и като остави нѣколко стражари вхтрѣ въ тъмничѣтъ хранимъ да вардятъ проломтъ и Евстатія, излѣзе да иде да види полумъртвыйтъ тъмничный-стражъ.

.
А четырмата злодѣйцы като излѣзохъ отъ тъмницѣтъ прѣзъ